

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Sanduleac Vitalie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui

Sanduleac Vitalie XXXXX, născut la 04 septembrie 1995, originar din r-nul Călărași, s. Răciula și domiciliat în r-nul Călărași, s. Onișcani.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 13.03.2020 - 11.06.2020;

Instanța de apel: 29.06.2020 - 06.10.2020;

Instanța de recurs: 24.11.2020 - 10.03.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2020 cauza fiind judecată în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, **Sanduleac Vitalie XXXXX** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admis demersul procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, cu încasarea din contul lui Sanduleac Vitalie în beneficul statului a sumei de 640 (șase sute patruzeci) lei.

1.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că Sanduleac Vitalie XXXXX, locuind împreună cu tatăl său, Ungureanu Piotr, în chirie la Dobreanschi Mihail, pe str. Feroviarilor 21, ap. 22, mun. Bălți, la data de 04.01.2020, în jurul orei 17:30,

aflându-se în apartamentul nominalizat, la bucătărie, între Ungureanu Piotr și fiul său, Sanduleac Vitalie s-a iscat un conflict, în cadrul căruia erau agresivi și vorbeau cu tonul vocii ridicat. Pentru aplanarea conflictului a intervenit proprietarul apartamentului, cet. Dobreanschi Mihail, care până la acel moment privea televizorul în una din odăile apartamentului respectiv.

Inculpatul Sanduleac Vitalie acționând în mod intenționat și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările sale prejudiciabile, dorind în mod conștient survenirea acestor urmări i-a aplicat lui Dobreanschi Mihail mai multe lovituri cu pumnii peste față și cu picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv și în regiunea cutiei toracice, de la care Dobreanschi Mihail a căzut jos.

În conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr. 202010D0077 din 14.02.2020 lui Dobreanschi Mihail i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractură a coastei IV pe stânga arc posterior cu deplasare, fractură de corp sternal în 1/3 fără deplasare, o plagă contuză infectată pe partea dorsală a mâinii stângi și o echimoză a ochiului stâng, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare medie.

Prin acțiunile sale intenționate, și anume prin vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, a comis infracțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) Cod penal: *„Vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă”*.

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *avocatul Ana Sofroni în numele inculpatului Sanduleac Vitalie*, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei în acea parte cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Sanduleac Vitalie să îi fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a susținut că prima instanță a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră, luând în considerare faptul că acesta și-a recunoscut vinovăția și cauza a fost judecată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

La fel, a subliniat că în cazul unei proceduri simplificate instanța de judecată, la individualizarea pedepsei, urma să aplice prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului, și doar în cazul în care acesta mai comitea o infracțiune, instanța ar fi îndreptățită să îi stabilească celui din urmă o pedeapsă privativă de libertate.

Drept temei de suspendare condiționată a executării pedepsei penale apelanta a mai invocat faptul că inculpatul are antecedente penale stinse;

- *inculpatul Sanduleac Vitalie*, care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, considerând că corectarea sa este posibilă și fără privarea de libertate, deoarece a recunoscut vinovăția și s-a împăcat cu partea vătămată.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. La pronunțarea hotărârii adoptate, instanța de apel a statuat că prima instanță a motivat just soluția adoptată în partea stabilirii pedepsei penale lui Sanduleac Vitalie, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal coroborate cu prescripțiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a constatat că la individualizarea pedepsei, prima instanță a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite - mai puțin gravă; personalitatea inculpatului Sanduleac Vitalie - care anterior a fost tras la răspundere penală; circumstanțele atenuante - căința sinceră, circumstanțele agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

În viziunea instanței de apel, prima instanță justificat a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului se va atinge prin izolarea lui de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, care în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penal, se încadrează în noile limite stabilite prin prisma normei prescrise.

Cu referire la solicitările apelanților privind aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, acestea au fost respinse ca nefondate, deoarece inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.11.2014 la 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, i-a fost stabilită o perioadă de probațiune pe un termen de 4 ani, însă în pofida acestui fapt, cel din urmă nu a tras concluziile necesare din condamnarea precedentă și din nou a comis o infracțiune.

4. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Sanduleac Vitalie, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești adoptate pe caz, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, lui Sanduleac Vitalie să îi fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Pentru a susține solicitările din recursul declarat, recurenta a subliniat că la stabilirea și individualizarea pedepsei prima instanță nu a reținut că infracțiunea incriminată lui Sanduleac Vitalie se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă și drept circumstanță atenunată căința sinceră a acestuia. Însă, drept circumstanță agravată instanța a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost

condamnată, fără a ține cont că antecedentele penale ale inculpatului sânt stinse. Având în vedere circumstanțele enunțate, recurenta consideră că la caz, nu sânt prezente careva impedimente la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, se relevă faptul că sancțiunea prevăzută la norma pentru care este condamnat inculpatul, prevede două categorii de pedepse alternative distincte: închisoarea și munca neremunerată în folosul comunității. În acest context, recurtei nu îi este clar motivul ce a determinat instanța de judecată să îi stabilească inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, în condițiile în care cel din urmă a solicitat să i se stabilească drept pedeapsă – munca neremunerată în folosul comunității, declarând că este o persoană aptă de muncă.

4.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În corespundere cu prescripțiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Concomitent, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărârea instanțelor de fond numai referitor la pedeapsa aplicată și modalitatea de executare a acesteia.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Subsidiar, prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal reglementează în concret mecanismul de individualizare a pedepsei penale, care enumeră următoarele condiții cu caracter imperativ: la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În racordare cu cele enunțate mai sus, Colegiul penal constată că instanțele de fond au reținut complet și obiectiv toate circumstanțele cauzei, printre care se enumeră: *gravitatea infracțiunii săvârșite* - mai puțin gravă; *personalitatea inculpatului Sanduleac Vitalie* - anterior a fost tras la răspundere penală; *circumstanțe atenuante* - căința sinceră, *circumstanțe agravante* - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare (f.d. 107, verso; f.d. 160, vol. I).

Prin urmare, nu pot fi reținute ca fiind întemeiate alegațiile din recursul de pe rol privind omisiunea instanțelor de judecată de a lua în considerație unele circumstanțe, care în viziunea recurente ar fi putut influența aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

Referitor la dezacordul privind pedeapsa stabilită inculpatului, și anume – pedeapsa închisorii, în cazul când sancțiunea normei prevăzute la art. 152 Cod penal prevede posibilitatea stabilirii unei pedepse neprivative de libertate – munca neremunerată în folosul comunității, Colegiul penal afirmă că pedeapsa penală are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Analizând materialele cauzei rezultă că, inculpatul Sanduleac Vitalie nu se află la prima abatere a legii penale, fiind anterior condamnat pentru comiterea unei infracțiuni de jaf, unde au fost deja aplicate prevederile art. 90 Cod penal (f.d. 96-97, vol. I).

Acest fapt denotă în mod concludent că executarea unei pedepse în condiții neprivative de libertate nu au avut finalitatea scopului propus de legea penală – evitarea de comitere a unor noi infracțiuni, și în acest sens, Colegiul conchide că instanțele de fond just au ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare, fără a mai aplica repetat prevederile art. 90 Cod penal în privința celui din urmă.

La acest capitol, este greșită opinia recurente potrivit căreia instanțele de fond nu erau în drept de a reține o infracțiune comisă de inculpat, a căror antecedente penale erau deja stinse, or anume acest fapt este concludent la determinarea conduitei pe care a avut-o anterior inculpatul, și cu atât mai mult este obligațiunea instanței de judecată de a decide asupra modalității de executare a pedepsei închisorii, atunci când se constată că inculpatul anterior a beneficiat de o perioadă de probațiune, în temeiul art. 90 Cod penal, însă în pofida acestui fapt, a comis repetat o altă infracțiune.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că concluzia instanțelor de fond pe deplin corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximum și din minimumul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

În concluzie, criticile formulate de recurentă nu conțin indicii unor erori de drept în sensul individualizării și stabilirii modalității de executare a pedepsei penale, iar hotărârile pronunțate pe caz sânt legale, pe deplin motivate și, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului de pe rol, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Sanduleac Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Sanduleac Vitalie XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *07 aprilie 2021*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan